

UČITELJSKI T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dne vsakega mesca, in velja za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj VI.

V Ljubljani 1. julija 1866.

List 13.

DOMOVINI.

O mila, draga domovina!
Prerano tergaš mi srcé!
Prekmali svojega si sina
Poslala čez vodé, goré.
Spominjam na te se v daljavi,
Privoščim ti, kar si želiš.
O tvoji rad poslušam slavi,
Povsod po zemlji ti sloviš.

Ko zlato solnce te ogreva,
Radostno se spominjam te,
Ko mila luna te obseva,
S teboj uživam upanje.
Če ti proti viharjev sila,
Nesloga in nesreče vir,
Če žalostno prepeva Vila,
Budí se v meni tud' nemir.

Mirosl. Turk.

Vsaka šola naj bi imela svojo knjižnico!

Vsaka šola naj bi imela svojo knjižnico, če ne obširno, pa vsaj malo. Naj več učiteljev je še, ki nimajo tolike službe, da bi si mogli sami kupovati potrebnih knjig in časopisov za svoje izobraževanje in za oliko šolske mladine; pa tudi se ne more tirjati, da bi učitelj mogel sam kupovati in imeti vsega, česar mu je treba za postranske nauke in za po-

sebine namene v šoli. Marsikteri učitelj bi v šoli rad govoril o tej in unej reči, in bi rad zadostoval sedanjemu duhu časa, toda manjka mu potrebnih knjig in sploh pripravnih pomočkov, da bi mogel uresničevati svoje blage misli. Kako pa bi se napravile toliko potrebne šolske knjižnice?

Pri vsaki novi šoli naj bi se k drugim stroškom precej že gledalo na knjižnico in odmerovalo nekaj za ta namen. Večkrat se godi, da so nova šolska poslopja draga, draga — in stanejo srenjčane veliko veliko truda in denarja — pa so vendar komaj tolika, ali pa še ne, kakoršnih bi bilo treba. Mnogokrat stanejo že same priprave, n. pr. gosposkini ogledi po več let, razpertije zavoljo tega med srenjčani, neugodni čas za zidanje i. t. d. — toliko, da bi se lahko postavila lepa šolska hiša brez vsega daljnega srenjskega davka. Ako bi se tedaj pri zidanji šolskih poslopij le nekoliko bolje gospodarilo, bi se povsod lahko prihranilo in odločilo kakih 100 gold. za šolsko knjižnico, in šola s tako koristno napravo bi bila več vredna od naj lepše šolske palače. Tedaj srenjčani, šolski predniki in vsi, ki stavite nove in popravljate stare šole, zapišite si v preračun: Vsaka šola naj bi imela svojo knjižnico!

Kaj si učitelja dopisujeta.

Misel misel sproži, beseda pa besedo prinese. Bolj ko premišlujem ljudsko šolo, nje dolžnosti in njeni vpliv do ljudstva, več ti imam povedati. Kakor veš iz poprejšnih listov, če si jih v njihovi celoti po zadržaji, ne po besedah prečital, zlagam se v načelu z gosp. Daničinim pisateljem, a rekel sem, da preveč od šole ne smemo pričakovati, sicer bi jo dolžili napak in pregreh med ljudstvom, katerih ona ni kriva, pa jih tudi odverniti ne more. Ljudsko šolo moramo imeti za zerkalo svojega časa, ona je tudi podoba učenikova in staršev v tem kraju; otroci v šoli se marsikaj dobrega nauče, izstopivši in popustivši šolo pa so taki, kakor je njih čas. V tem smislu ti pišem 3. pismo.

G. pisatelj vpraša: „Kaj ne gospodari naj bolje serec v vsakdanjem življenji, bolje ko pa um? Kakor hitro bodo tedaj serca za dobro bolj goreča in vneta, zboljšalo se bode gotovo tudi kerš. življenje. Da pa ni to samo prazna domišljija, prepričajte se!“